

Mas Soler

Santa Maria de Miralles

Ubicació

Comarca:	Anoia
Lloc/Adreça:	A l'est del terme, a la carretera C-37 Km. 51
Emplaçament	Pista a mà dreta venint d'Igualada que surt de la C-37, en un punt entre els Kms. 50 i 51
Alçada:	521

Coordenades:

Latitud:	41.50415
Longitud:	1.53036
UTM Est (X):	377346
UTM Nord (Y):	4595767

Classificació

Número de fitxa	08257 - 21
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Edifici
Estil / època:	Contemporani Popular
Segle	XVI-XX
Estat de conservació	Bo
Notes de conservació:	Molt restaurada
Protecció	Inexistent
Observacions protecció:	Projecte de Catàleg de Masies fitxa 22
Accés	Restringit
Ús actual:	Residencial
Titularitat	Privada
Titular:	Ref. Cad.: 08257A00709506/001305800CF79F
Autoria de la fitxa	F. Xavier Menéndez
Data de registre de la fitxa:	dg., 01/03/2015 - 01:00

Descripció

Casa molt gran orientada Nord-Sud (amb lleugera inclinació NE-SO), reformada i rehabilitada en temps recents, composta per diversos volums. L'edifici central del conjunt és el que presenta major volum i està cobert a dues vessants amb el carener paral·lel a la façana principal. La façana amb la porta principal es situa a l'oest. La estructura de la casa és complexa, amb almenys dos plantes i diversos altells. El portal no està centrat i està constituït per una porta ampla amb brancals i arc adovellat i rebaixat, de pedra, de factura força recent. A banda i banda s'adivinen cossos adossats. A la planta més elevada hi llueix una galeria oberta parcialment a la façana. Davant de la façana principal s'ubica un gran pati pavimentat amb cairons. Tot el conjunt està delimitat per una tanca, amb l'entrada situada a l'oest del conjunt. En front a la façana existeix un cobert de dos plantes que presenta una gran coberta de fusta.

Observacions:

Altres noms: cal Pas.

Està ubicat en un turó elevat que domina ampliament la plana que s'obre a l'Est, definida per la Riera de Miralles. La posició enlairada de la masia, per sobre de la carretera d'Igualada i les planes agrícoles de llevant, acompanyada de la contundència volumètrica de la seva arquitectura, determina que el Mas Soler sigui una referència d'especial valor en el paisatge de Santa Maria de Miralles. La façana principal es situa a la cara oposada. A l'altra banda de la riera la casa hi tenia terrenys (mines).

Una tarja de forja situada a la planta baixa porta la data de 1845, i la llar de foc de la primera planta està coronada per una peça de pedra que porta gravada la data de 1861. No es pot assegurar que es tracti d'elements originals de la masia.

La casa té a l'interior nombroses col·leccions d'objectes de caire popular i rural (ceràmica, eines de pagés...) i a l'exterior conserva diversos elements de pedra, com 5 guarda-rodes, rodes de molí, piques, etc. i altres elements agropecuaris, com una premsa de vi de gàbia. Al nord del pati s'observa un gran pou-cisterna fet de pedra vista, que ja no està en funcionament. A prop s'hi situa un safareig. Al tros que hi ha davant la tanca de la finca s'exhibeixen diversos elements, sobretot de ferro, relacionats amb sistemes de premsat, de procedències alienes al territori. Destaca un trull d'oli procedent d'Artesa de Segre.

Història

El Mas Soler està inclòs al Nomenclàtor de 1860 (com a Solé), en la categoria de "alqueria". Era una casa gran, important. Riba (1988, 211-212) cita Soler al grup de masies antigues (fins el segle XVII). També apareix al mapa IGE de 1914 com a "can Solé". Tenim citats els Soler des del segle XVI, pel que podem suposar que la casa ja existiria en aquest segle.

L'any 1500 s'esmenta documentalment Magí Stalella dels Masos Solers, la qual cosa fa pensar que probablement en aquesta època, Cal Morgades i Mas Soler pertanyien a la mateixa família. El cognom Soler apareix al fogatge de 1553 com Claramunt de Soler. El mas apareix citat al a la Cort del Batlle a 1555 com a propietat de Bartolomeu de Claramunt. Al testament d'Antoni Domenech de l'any 1633 apareix citada la finca com a propietat d'en Magí Claramunt. Al 1685 es cita a un Josep Soler de Mas Soler. Al 1732 el propietari del mas és Isidre Soler. En un capbreu dels anys 1761-1762 sobre el terme de Santa Maria de Miralles del baró Antoni de

Magarola i Sentmenat, apareixen citats Isidre i Francesc Soler de Mas Soler. Al testament de Jaume Palau de Mas Palau de la casa Blanca apareix citat el mas com a propietat d'en Joan Soler.

Els Soler podrien haver estat els propietaris de les mines de bauxita de la Serra de Fontfregona.

Segons fonts orals (actual propietat), la casa va deixar de ser propietat de la família Soler a mitjans de la segona meitat del segle XX, Aquesta, abans de vendre la casa, la va reformar en profunditat.

Bibliografia

RIBA GABARRÓ, Josep (1988): Història de l'Anoia, vol. I Capítol Santa Maria de Miralles. Parcir Edicions Selectes, 2a. edició. Manresa, p. 209-219.

HÈLIX ARQUITECTES ASSOCIATS, SLP. Pla especial de catàleg de masies, cases rurals i altres edificacions en sòl no urbanitzable. Document per a l'aprovació inicial. Servei d'Urbanisme de la Diputació de Barcelona. Ajuntament de Santa Maria de Miralles. Març 2016.

Arxiu Comarcal de l'Anoia. Fons Arxiu Parroquial de Santa Maria d'Igualada referents a Santa Maria de Miralles. Inclou la sèrie Processos judicials.

